

ærede Ordførers Mening. Det var derfor mærkeligt i Eftermiddags at høre den højtærede Minister udtale lige det modsatte. Den højtærede Minister sagde Gang paa Gang, at Bankinspektørens Opgørelse maatte siges at være optimistisk. Hvem af de tvende Herre, der har Ret, det har jo Eftertiden vist. Opgørelserne fra Bankinspektøren var i hvert Fald ikke for pessimistiske, tværtimod, men der jongleres i det hele lidt rigeligt fra Regeringspartiernes Side med Bankinspektørens Opgørelser.

Den højtærede Erhvervsminister begyndte sit Foredrag med i en meget irriteret Tone at bebrejde mig en Artikel paa 9 Spalter, som „Nationaltidende“ bragte i Morges. Naar den højtærede Minister imidlertid mener, at denne Artikel skyldes min Pen eller min Mund, er den højtærede Minister paa Vildspor. Jeg har Ansvaret for det Interview, Bladet bragte med mig, hverken mere eller mindre — dette Interview fylder kun en halv almindelig Avispalte —, og det ved den højtærede Minister særdeles vel. Det forekommer mig derfor at være baade urimeligt og ubilligt, at den højtærede Minister udtaler noget saadant, og navnlig at han lader ærede Medlemmer forstaa, at det er en Artikel, der er skrevet eller inspireret af mig. Ministeren bliver jo selv jævnlig interviewet, og han tager heller ikke Ansvaret for mere end sine egne Interviews — knap og nap for det. Det maa Ministeren da være en Kender af. Men i øvrigt er den højtærede Minister meget omtaalelig, ikke mindst, synes det, overfor denne Avisartikel, som jeg netop for lidt siden har læst, og hvis væsentligste Indhold er Optræk af Udvalgets Betænkning plus nogle supplerende Bemærkninger.

Adskillige af den højtærede Ministers Udtalelser var overmaade kraftige. Saaledes sagde den højtærede Minister, at han maatte forstaa, at vi beskyldte ham for noget kriminelt. Jeg ved ikke, hvad Ministeren støtter en saadan Paastand paa. Det, jeg for mit Vedkommende bebrejder den højtærede Minister nu som tilforn, er, at han har handlet uklogt og letsindigt, da han gik med til Hjælpeaktionen, der kun bestod i den meget omtalte Sanering af det enkelte Engagement med Mælkeeksporten. Hvad der undrer mig meget — hvilket jeg ogsaa gav Udtryk, da jeg før havde Ordet —, er, at den højtærede Minister ikke under Sagens første Behandling omtalte de Forhandlinger, han havde ført den 15. Januar, Forhandlinger, der jo

efter den højtærede Ministers sidste Bemærkninger maa anses for at have været i allerhøjeste Grad afgørende for hele Sagen. Men i denne Forbindelse vil jeg gerne rette en formentlig Fortalelse af den højtærede Minister. Den højtærede Minister sagde nemlig omtrent ordret følgende: Det i Betænkningen trykte bekræfter Rigtigheden af min Fremstilling ved første Behandling. Den højtærede Minister skulde have sagt nøjagtig det omvendte, nemlig, at „det trykte“ afkræftede Rigtigheden af hans Fremstilling ved første Behandling, thi dette er jo Sandheden i denne Sag. Jeg formoder, at den højtærede Minister har taget fejl og vil indrømme, at „det trykte“ netop afkræfter Rigtigheden af hans Fremstilling ved første Behandling. Men da det er muligt, at den højtærede Minister overser denne Sag, naar han senere faar Ordet, skal jeg tillade mig overfor ærede Medlemmer atter at dokumentere det. Det paagældende Afsnit af den højtærede Ministers Tale ved første Behandling findes i Folketingsstidende Sp. 70, og med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere de Udtalelser, der har Betydning for denne Sags Klarlæggelse. Den højtærede Statsminister udtalte følgende:

„Denne Opgørelse eller disse Skøn over Situationen, som var foretaget af Bankinspektøren i Forbindelse med Direktørerne og atter var kontrolleret af Nationalbankens Direktion, fik jeg altsaa Meddelelse om, da man var færdig med Forhandlingerne mellem Bankens Ledelse og Nationalbanken, i alt Fald for saa vidt som man var enedes om, at 5 Mill. Kr. skulde tilvejebringes af Andelselskaberne, og at 3 Mill. Kr. skulde indskydes af Nationalbanken. Naar man overhovedet spurgte mig om noget i denne Sag, var det, fordi Nationalbanken gik ud fra, at den under Hensyn til Valutaloven ikke uden Erhvervsministerens Billigelse kunde inlade sig i Engagementer, der muligvis kunde bringe 3 Mill. Kr. af Bankens Overskud i Risiko. Jeg havde da at tage Standpunkt til, om det vilde være forsvarligt at tilraade Banken at indgaa paa dette, hvilket jeg gjorde.“

Dette var den højtærede Ministers Udtalelser ved Sagens første Behandling. Af „det trykte“ fremgaar det, at denne Udtalelse ikke var i Overensstemmelse med Rigtigheden. Af „det trykte“ fremgaar det nemlig, at den højtærede Minister for det første stedse har været holdt à jour med Forhandlingerne, og at han har deltaget i de afgørende Møder i Nationalbanken den 15.